

Р Е Ш Е Н И Е

№ 60163

гр. София, 19 октомври 2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесет и девети септември две хиляди двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУЖЕНА КЕРАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: РУМЕН ПЕТРОВ

ДЕНИЦА ВЪЛКОВА

при участието на секретаря Марияна Петрова
и на прокурора ПЕТЪР ДОЛАПЧИЕВ,
след като изслуша докладваното от съдия РУМЕН ПЕТРОВ
наказателно дело № 615 по описа за 2021 г. и за да се произнесе взе предвид:

Производството е по реда на чл.346, т.2 от НПК.

Образувано е по жалба на подсъдимия Б. М., чрез защитника му адв.Н. Б., против осъдителната част на въззивна присъда № 13/14.05.2021 г., постановена по внохд № 71/2021 г. по описа на Окръжен съд - Разград.

В жалбата и допълнението към нея са ангажирани трите касационни основания по чл.348, ал.1, т.1-3 от НПК. Посочено е, че назначената по делото техническа експертиза не може да узакони незаконосъобразно приобщените като веществени доказателства записи от камерата пред денонощния магазин. Според защитника направеният анализ на свидетелските показания не е коректен и обективен, което в известна степен се дължало и на неустановените по делото двама свидетели – преки очевидци на случилото се и на игнорираните показания на полицейския служител св. М. Т. и на двете магазинерки. Твърди се, че дори да е изречена от подсъдимия, инкриминираната фраза не обективира извършването на вмененото му във вина престъпление, тъй като заканването по своето естество не е могло да възбуди основателен страх от осъществяването му, тъй като пострадалите не били предприели действия най-малкото за сигнализиране на полицията, а в подадената впоследствие жалба до прокуратура, при това само от единия от тях, се сочи единствено за ухапване от куче при възникнал скандал. Изложени са съображения, че по отношение на включените в изпълнителното деяние по обвинителния акт закани има влязъл в сила акт, че представляват нарушение по УБДХ и това е пречка за продължаване на наказателното производство. Наложено наказание е явно несправедливо, тъй като не е обсъден определения вид и размер на санкцията в съотношението ѝ към целите по

чл.36 от НК, поради което липсват и мотиви. Претендира се да се отмени или измени присъдата в полза на подсъдимия.

В съдебно заседание подсъдимият и защитникът поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена, като делото се върне за ново разглеждане, тъй като на 22.09.2021 г. М. е установил единия от преките очевидци, помолил го да свидетелства и той се съгласил, за което позвънил на 112 и имало рапорт на пристигналите полицейски служители.

Представителят на ВКП счита, че жалбата е неоснователна и пледира присъдата като правилна и законосъобразна да остане в сила.

Частните обвинители Е. С. и Е. К., поверениците им - адв.М.и адв.Б., редовно призовани, не се явяват в съдебно заседание и не вземат становище по жалбата.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и в пределите на своята компетентност, намери следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения в чл.350, ал.2 от НПК срок, от процесуално легитимирана страна, по отношение на съдебен акт, подлежащ на проверка по реда на Глава двадесет и трета от НПК, поради което е допустима, а разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

С присъда № 57/30.06.2020 г. по нохд № 302/2020 г. на Районен съд - Русе подсъдимият Б. М. е признат за невинен и:

на основание чл.301, ал.4 вр. с чл.305, ал.6 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл.325, ал.5 вр. с ал.2 вр. с ал.1 от НК, като на основание чл.1, ал.2 вр. с ал.1, т.1 от УБДХ му е наложено административно наказание – задържане за 15 денонощия в структурно звено на ОДМВР - Русе.

на основание чл.304 от НПК е признат за невинен и е оправдан по двете обвинения по чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК.

По протест на прокурор от РП - Русе и жалби на частните обвинители, чрез поверениците им - съответно адв.Б. и адв.М., е образувано внохд № 792/20 г. по описа на ОС - Русе. След отвод на всички съдии от съответния въззивен съд, въз основа на влязло в сила определение на ВКС, на основание чл.43, т.3 от НПК делото е изпратено по компетентност на ОС - Разград, където е образувано внохд № 71/2021 г. С постановената по делото нова присъда, предмет на настоящата касационна проверка, на основание чл.334, т.2 вр. с чл.336, ал.1, т.2 от НПК е отменен първоинстанционния съдебен акт в частта относно повдигнатите обвинения по чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК и М. е признат за виновен в това, че на 01.11.2018 г. в гр.Русе се е закарнал с убийство на Е. К. и Е. С. с думите „Ще ви убия“ и това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му, поради което и на основание чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК и при условията на чл.54 от НК е осъден на по шест месеца лишаване от свобода. На основание чл.23, ал.1 от НК на М. е определено едно общо най-тежко наказание от шест месеца лишаване от свобода, което е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл.70, ал.7 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи отделно, при първоначален строг режим, неизтърпяната част от наказанието от една година, един месец и осемнадесет дни, наложено му по чнд № 1509/2017 г. по описа на РС - Русе. С присъдата в тежест на подсъдимия са възложени разноските по делото, включително и направените такива от частните обвинители

/неправилно посочени в присъдата като частни тъжители/, съответно 500 лв. за Е. С. и 800 лв. за Е.К., представляващи адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена и е влязла в сила.

При осъществения касационен контрол настоящият състав счита, че въззивният съд не е постановил присъдата си въз основа на ненадлежно събран по делото доказателствен материал. Действително протоколът за доброволно предаване от 10.12.2018 г., с който е приобщен записът от камерите на магазин „Чарли“ от 01.11.2018 г. за периода от 03,00 до 03,30 ч., предмет на изследване на двете технически експертизи, е съставен преди образуване на досъдебното производство, но в хода разпредената от прокурора, по реда на чл.145 от ЗСВ проверка, като в постановлението от 07.11.2018 г. изрично е посочено към материалите по преписката да се приложат записите от камерите за видео наблюдение в района. Този процесуален подход е се явява обосноваван, тъй като случайно създадените записи от видео камерите не са веществени доказателствени средства по смисъла на чл.125 от НПК и спрямо тях не следва да се прилага нормата на чл.126 от НПК относно лицата, които ги изготвят. Те обаче, напълно съответстват на очертаните в чл.109 от НПК характеристики, тъй като съдържат следи от деянието, могат да послужат за изясняване на обстоятелствата по делото и допринасят за разкриване на обективната истина, поради което неоснователно се явява оспорването на начина на приобщаване на видеозаписите към доказателствения материал. Същевременно от заключението на назначената в хода на въззивното производство техническа експертиза по категоричен начин е установено отсъствието на манипулации върху доброволно предадените от пострадалия Е. С. записи, т.е. при липсата на намеса правилно окръжният съд е възприел записаната в първоначалния ѝ вид информация за автентична.

Наред с гореизложеното обаче въззивният съд е приел единствено, с оглед твърденията на двамата пострадали, конституирани като частни обвинители и на приятеля им - св.Д., въпреки че в записите от камерите отсъства звук, т.е. не се чуват отправените реплики между участниците в инцидента, а от кадрите не се вижда момента на нанасяне на удар от подсъдимия към св.С., а и не е установено каквото и да е агресивно поведение от страна на М., че при пристигането на подсъдимия с кучето пред магазина той не прави опит да влезе в търговския обект, говори нещо на пострадалите, след което се насочва към св.К., опасно скъсява дистанцията и явно заплашва свидетеля, т.е. заявеното от тримата свидетели, както изрично е отбелязано в мотивите е „в унисон с веществените доказателства“. Макар да е отчел безспорната заинтересованост на тримата от изхода на делото и въпреки констатираните противоречия съобразно чл.281, ал.4 вр. с ал.1 , т.1 пр.2 от НПК в заявеното от тях в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, въззивният състав не е намерил основание да не кредитира показанията им, включително и относно обстоятелствата, че подсъдимият е нанесъл удар в главата на св.С. и е насъскал кучето срещу него с думите „късай“. При отсъствието на - обективни находки в СМУ № 8352/01.11.2018 г., както и на данни в амбулаторния лист, а и в показанията на свидетеля д-р В., извършил първоначалния преглед на пострадалия С. в нощта на инцидента, а и от назначената впоследствие съдебно медицинска експертиза и от разясненията на вещото лице д-р М. в съдебно заседание, не са установени видими следи от увреждания от нанесен удар от подсъдимия в главата на С., въззивният съд е приел, че е възможно ударът да не е оставил такива. Възможно е обаче най-малкото

още едно обяснение, а именно - изобщо да не е имало удар. По отношение на визираните обстоятелства не са налице други доказателствени източници, а коментирания не са достатъчни за разкриването на обективната истина. Наличието на няколко версии сочи най-малкото на неустановеност по несъмнен начин на значими за правилното решаване на делото въпроси. При отхвърлените с лекота фактически и правни изводи на първата инстанция, касационният състав счита, че въззивният съд не е спазил изисквания на чл.13, ал.1 и чл.14 от НПК, като е постановил присъдата си, без да събере възможните и допустими доказателства и доказателствени средства, което задължение произтича от принципа на служебното начало, по силата, на който съдът е длъжен да вземе всички мерки и да осигури разкриването на обективната истина, както и на принципа, залегнал в чл.7, ал.1 от НПК, регламентиращ съдебната фаза като централна в наказателния процес. В този смисъл, пренебрегвайки задълженията си по чл.314 от НПК окръжният съд се е лишил от възможността да отстрани допуснатите още на досъдебното производство пропуски в доказателствената дейност, като направи всичко необходимо за попълване на доказателствената маса с необходимите за правилното решаване на делото доказателства, да съпостави всяко едно от тях с останалите при извеждане на фактическите си и правни изводи. Видно от материалите по делото още на досъдебното производство защитата е настоявала да бъдат издирени пристигналият на мястото на инцидента със св.Д. мъж – пряк очевидец на случилото се, установен като „г-н С.“ и придружаващата самия М. жена, приятелка на сина му - „М.“. От записите на камерите, отразяващи картината на инцидента, макар и без звук, се вижда присъствието и на двете, неустановени до момента по делото лица, още повече, че пред настоящата инстанция защитата и подсъдимият дават информация, въз основа на която същите могат да бъдат идентифицирани. Следва да се има предвид, че в обясненията си пред първоинстанционният съд подсъдимият подробно е изложил своята версия, включително и за случилото се непосредствено преди инкриминираното деяние. Предложеното от М. развитие на събитията е повърхностно отхвърлено от въззивния състав с декларативното изявление, че записите, за които е безспорно установено, че са без звук, изцяло кореспондират с твърденията на пострадалите. Без дължимата в случая проверка са останали възраженията на подсъдимия, че освен псувните е употребил израза „Ще ви набия“, а не „Ще ви убия“, което е от съществено значение за предмета на доказване. Без детайлен анализ са останали и обстоятелствата, че непосредствено след инцидента двамата пострадали не са подали сигнал до полицията, а четири дни по-късно жалба е постъпила само от представляващия Е. С. - адв.М., като в хода на продължилата повече от година предварителна проверка Е. К. е твърдял единствено, че подсъдимият „ще му разбие зъбите, че където го срещнел щял да го бие“, като едва в хода на образуваното /на 14.02.2019 г./ година и три месеца след инцидента досъдебно производство, при това за престъпление по чл.325, ал.1 от НК, е споменал вече, че е заплашен с убийство. Нещо повече, на основание чл.65 от ЗМВР на 18.12.2018 г. е съставен протокол за предупреждение на подсъдимия - да не отправя заплахи и закани за саморазправа, единствено по отношение на С.. При така установените фактически положения с необоснована лекота въззивният съд е приел, че не намира за необходимо да коментира твърденията на св.В. М. и Е.С. за водени преговори за оттегляне на жалбата от страна на пострадалия срещу заплащане на парична сума от подсъдимия.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че допуснатите от въззивния съд в процеса на анализ и оценка на доказателствените материали нарушения на

основните принципи на наказателния процес, довели до липса на обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, значими за разкриване на обективната истина, са в основата на незаконосъобразно формираното му вътрешно убеждение, което съставлява касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК и налага отмяна на обжалваната въззивна присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния съд. Вторият въззивен състав следва да положи необходимите усилия за попълване на доказателствената съвкупност, да анализира поотделно и в съвкупността им всички доказателства, като формира изводите си за наказателната отговорност на подсъдимия и приложимия материален закон въз основа на обективно установените релевантни факти по делото.

При така констатираното основание за отмяна на въззивната присъда отсъства необходимост от обсъждане на останалите наведени в касационната жалба доводи за допуснати нарушения на закона и за явна несправедливост на наказанието.

По изложените съображения и на основание чл.354, ал.3, т.2 вр.ал.1, т.5 от НПК, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ въззивна присъда № 13/14.05.2021 г., постановена по внохд № 71/2021 г. по описа на Окръжен съд - Разград, в частта относно обвиненията по чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд - Разград.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: